

Wspomaganie szkół/placówek – moje refleksje.

„...wiedza jest tym zasobem szkoły, który pozwala jej na działanie””

P. Drucker, *Post-Capitalist Society*, New York 1993

Minęły dwa lata realizacji zadań SORE (Szkolny Organizator Rozwoju Edukacji), wynikających z zapisów Projektu współfinansowanego przez UE ze środków EFS w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki - *Wdrożenie systemu doskonalenia nauczycieli i wspomaganie szkół oraz przedszkoli w powiecie pilskim*.

To dobry moment, by podzielić się refleksjami z uczestnictwa w ww. projekcie:

- teoria i założenia kompleksowego wspomagania są znane przez dyrektorów i nauczycieli, jednakże nie wykorzystywane jako integralny proces związany z poprawą efektywności pracy szkoły np. jako element ewaluacji wewnętrznej;
- proces wspomagania odbywa się obok pracy szkoły, jako element dodatkowy, nie przekładający się na NIC, bez refleksji wdrożenia włożonego trudu w szkolenia w kulturę pracy szkoły;
- szkolenia dla nauczycieli powinny być bardziej ukierunkowane na ich potrzeby w kontekście pracy całej szkoły, zatem ukierunkowanie tematyki, metod i form pracy dla różnych odbiorców i ich potrzeb;
- istnieje duża trudność w przekonaniu nauczycieli do zmian, być może należy się skupić na przekonaniu ICH, że wyjście ze strefy komfortu, stabilizacji i spokoju daje dopiero możliwości w ICH rozwoju oraz w rozwoju szkoły;
- zdecydowanie dostosować ofertę wsparcia dla szkoły zgodnie z JEJ autentycznymi potrzebami, a nie doszukiwać się CZEGOŚ podobnego w ofercie ORE. To nie „sieciówka, tutaj krawiec powinien szyc na miarę”;
- zmniejszyć biurokrację do niezbędnego minimum, ważniejsze są działania i jego efekty, a nie zapisane kartki;
- ciągle doskonalić i modyfikować metody diagnozowania potrzeb rozwojowych szkoły, tak by były mniej deklaratywne i „poprawne”, a bardziej realne i szczerze. Może gry diagnostyczne – symulacyjne;
- podsumowanie działań realizacji RPW przedstawione radzie pedagogicznej w postaci *Myślenia wizualnego*;

Komentarz, cóż to są tylko refleksje, być może na dzień dzisiejszy zbyt emocjonalne. Niewątpliwie należy się skupić nad tymi stwierdzeniami, na które mam wpływ. Zapewne,

pierwsze miejsce to metodyka diagnozowania potrzeb szkoły. Być może wprowadzenie do diagnozy kilku gier diagnostycznych – symulacyjnych sprowokowałoby nauczycieli do większej refleksji nad efektywnością swojej pracy w kontekście pracy szkoły. Przywołuję po raz kolejny tezę dotyczącą szkoły jako organizacji uczącej się:

„...koncepcja organizacji uczącej się zakłada, że wiedza jest niezbędna do przetrwania, zwiększenia potencjału organizacji, rozwiązywania problemów oraz skuteczności podejmowania decyzji.”¹

Zatem istotą szkoły jako organizacji uczącej się jest chęć i gotowość do zmian. Szkoła znająca swoje możliwości i ograniczenia poszukuje nowe horyzonty rozwoju. Głównym sensem szkoły uczącej się jest uczenie się całej szkoły, a nie jej poszczególnych członków. Zatem zasoby szkoły, czyli świadomi nauczyciele, ciągle podnoszący swoje kompetencje (które powinno się rzetelnie zbadać, a nie bazować na deklaratywności) wykorzystujący swój potencjał. Praca zespołowa to kolejny element szkoły uczącej się. Czy zawsze są niezbędni eksperci zewnątrz? Wzajemne dzielenie się niezbędną wiedzą tworzy nową jakość szkoły, buduje jej wartość i daje możliwość rozwoju.

Kolejny element metodyczny to przedstawianie sprawozdania z przebiegu procesu jakim jest wspomaganie szkół w formie sketchnotingu.

Sketchnoting to forma wspomagania zapamiętywania poprzez przenoszenie pozyskiwanych informacji do postaci wizualnej w formie różnych ręcznie wykonywanych rysunków, szkiców. *Wg definicji Mike’a Rohde, autora książki The Sketchnote Handbook, jest to mieszanka pisma ręcznego, rysunków, ręcznej typografii, kształtów, elementów wizualnych takich jak strzałki, pudełka, linie, postaci.*

To bardzo prosta, pojemna i szybka forma przekazania kluczowych informacji. Takimi są wszystkie elementy procesu wspomagania, który trwa około roku. Oczywiście „flippy” (plakaty) wymagają komentarza, w końcu to są tylko symbole, pod którymi kryje się całoroczna praca szkoły.

Literatura

1. Bikablo®2.0 - Visual Dictionary.
2. Bikablo® - Emotions.
3. Od diagnozy do działania!, Przewodnik metodyczny, cz. II, Scenariusze gier diagnostycznych – symulacyjnych, ORE, Warszawa 2015.
4. R. Lenart – Zarządzanie wiedzą w tworzeniu konkurencyjności szkoły, Wolters Kluwer SA, 2014.

¹ R. Lenart – Zarządzanie wiedzą w tworzeniu konkurencyjności szkoły, Wolters Kluwer SA, 2014

Przykłady, będące opracowaniem własnym.

2015

1.09.2015

